

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 3. juni 2025 i sak 2025/0803

Saken gjelder: Krav om dekning av sakskostnader

Klager: Handmade Films in Norwegian Woods AS

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli, Karin Fløistad og Eirik Østerud

Bakgrunn:

- (1) Handmade Films in Norwegian Woods AS (heretter klager) fremsatte 14. mai 2025 krav om dekning av sakskostnader etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (heretter forvaltningsloven) § 36.
- (2) Bakgrunnen for kravet er Medieklagenemndas vedtak 11. april 2025 i klagesak 2024/2009, hvor nemnda opphevet Norsk filminstitutt (heretter NFI) vedtak overfor klager. NFI hadde i vedtak 10. september 2024 avslått klagers søknad om tilskudd til produksjon av spillefilm etter kunstnerisk vurdering, med den begrunnelse at det ville være i strid med NFIs retningslinjer og General Block Exemption Regulation (GBER) artikkel 6 å innvilge søknaden når filmingen var gjennomført. Nemnda opphevet vedtaket som følge av rettsanvendelsesfeil, og saken ble sendt tilbake til NFI for ny behandling.
- (3) Klager ba 14. mai 2025 om dekning av et totalkrav på 99 100 kroner. Dette kravet inneholdt dekning av lønnsutgifter for merarbeid som følge av klagesaken. Her ble det vist til arbeid med utforming av klage og merknader til Medieklagenemnda, utført av produsent og styremedlem i selskapet, Einar Loftesnes. Kravet inneholdt også administrasjons- og teknologikostnader, nærmere spesifisert til programvare, arkivering og kommunikasjon. I tillegg inneholdt kravet kostnader til konsulentbistand. Klager viste her til at Bridj AS v/Kristian Bruarøy hadde bistått som konsulent i klagesaken. Bruarøy er også styreleder i Handmade Films in Norwegian Woods. Til sist krevde klager erstatning for forsinkelse av prosjektet og ekstra produksjonskostnader.
- (4) Klagenemndssekretariatet sendte klager en e-post 14. mai 2025, og opplyste blant annet om at det klare utgangspunktet er at parten etter forvaltningsloven § 36 ikke kan tilkjennes dekning for den tid parten selv har brukt til arbeidet med klagesaken, jf. Medieklagenemndas avgjørelse i sak 2023/0417 (Manymore AS). Sekretariatet opplyste videre om at erstatningskrav faller utenfor anvendelsesområdet til forvaltningsloven § 36, og at et slikt krav eventuelt må fremsettes og behandles i domstolene.
- (5) Klager besvarte e-posten 14. mai 2025. Klager la ved et oppdragssammendrag med beskrivelse av konsulentoppdraget og timeliste for arbeidet utført av Bridj AS v/Kristian Bruarøy. I henhold til oppdragssammendraget skulle Bruarøy utforme merknader til Medieklagenemnda, og han arbeidet ■■■ timer med oppdraget i perioden 17. til 30.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

desember 2024, til en timepris på [REDAKTERT] kroner. Dette ble et totalkrav på 35 000 kroner eksklusiv merverdiavgift. Klager ettersendte faktura for oppdraget 20. mai 2025.

- (6) Klagenemndssekretariatet ba i e-post 21. mai 2025 om at klager avklarte om totalkravet fortsatt var på 99 100 kroner, eller om kravet ved senere e-post ble nedjustert til 35 000 kroner for kostnader i forbindelse med konsulentbistand. Klager svarte i e-post samme dag at klager hadde nedjustert sakskostnadskravet til 35 000 kroner i tråd med tilbakemeldingen fra sekretariatet 14. mai 2025.
- (7) Nemndsmøte i saken ble avholdt 3. juni 2025.

Medieklagenemndas vurdering:

- (8) Medieklagenemnda har ikke opplysninger om at NFI har fattet nytt vedtak i saken. Det er dermed nemnda som skal behandle kravet om sakskostnader, jf. forvaltningsloven § 36 tredje ledd.
- (9) Det følger av forvaltningsloven § 36 første ledd at retten til å få dekket sakskostnader gjelder der «et vedtak blir endret til gunst for en part» og at dekningen gjelder «vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket».
- (10) Bestemmelsen oppstiller for det første et vilkår om at underinstansens vedtak i saken må være «endret til gunst» for en part.
- (11) I dette tilfellet opphevet Medieklagenemnda NFIs vedtak om avslag på klagers søknad om tilskudd. Nemnda var ikke enig med NFI i at søknaden kunne avslås med hjemmel i NFIs retningslinjer og General Block Exemption Regulation (GBER) artikkel 6. Nemnda mente at NFIs retningsanvendelse i saken ikke var i tråd med forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon av 31. oktober 2016 nr. 1264 (detaljforskriften) § 1-5. Nemnda opphevet dermed vedtaket, og saken ble sendt tilbake til NFI for ny behandling.
- (12) Etter Medieklagenemndas oppfatning tilsier ordlyden i forvaltningsloven § 36 første ledd at klagers rettsstilling må være endret for at sakskostnader kan kreves dekket med hjemmel i denne bestemmelsen. Det er ikke tilfellet i foreliggende tilfelle, siden saken kun er sendt tilbake til underinstansen for ny behandling. Hvorvidt slike tilfeller omfattes av forvaltningsloven § 36 har det vært ulike oppfatninger om, jf. NOU 2019: 5 Ny forvaltningslov, punkt 29.2.2 på side 459. Sivilombudet og Justis- og beredskapsdepartementets lovavdeling har ulike oppfatninger. Lovavdelingen er av den oppfatning at førsteinstansens vedtak som utgangspunkt ikke er «endret til gunst» ved slik opphevelse, fordi dette er en ren prosessledende beslutning som ikke medfører en endring i partens rettsstilling, mens Sivilombudet mener at opphevelse i seg selv er en endring til gunst som kan gi rett til kostnadsdekning, uavhengig av det endelige resultatet av forvaltningens nye behandling. Sivilombudet har vist til at ved oppheving oppnår parten en prosessuell fordel ved å få saken vurdert på nytt. Sivilombudet viser også til reelle hensyn og mener at det vil være urimelig om den private part ikke får dekket kostnader som er forårsaket av forvaltningens feil. Både lovavdelingen og Sivilombudet mener for øvrig at dersom parten til slutt får medhold i klagen etter ny vurdering, så skal også kostnader i forbindelse med opphevelsen dekkes av forvaltningen, jf. Innst. 310 S (2017-2018), punkt 1.2.1 side 2 og 3.
- (13) I likhet med lovavdelingen, er Medieklagenemnda av den oppfatning at forvaltningsloven § 36 første ledd må tolkes slik at et vedtak om opphevelse ikke i seg selv er å anse som

en endring til gunst, og at denne bestemmelsen på det nåværende tidspunkt ikke gir hjemmel for å tilkjenne sakskostnader i foreliggende sak. Nemnda viser i denne sammenheng til Medieklagenemndas avgjørelse i sak 2023/0417 (Manymore AS). Først dersom NFI fatter et nytt vedtak i saken, som er til gunst for klager, vil dette kunne utløse rett på dekning av sakskostnader hos NFI.

- (14) Medieklagenemnda kommer dermed til at klagers krav om dekning av 35 000 kroner i sakskostnader ikke tas til følge.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Kravet om dekning av sakskostnader tas ikke til følge.

Vedtaket kan påklages til Kultur- og likestillingsdepartementet innen tre uker, jf. forvaltningsloven § 29.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur